

лично, доходъ малко у васъ да поприказвами $\frac{1}{4}$ часа. Е какво правите? добръ ли сте? помогна ли ви моята яка за подагра?

Г-жя Дромелъ. Помогна ми, помогна и азъ ви благодарѣмъ

Г-жя Блюте. Не заслужва не дума. Покойний ми мъжъ се болѣдуваше. Докара си отъ Нюрнбергъ нѣколко лакте — и ми е останало още толкова нѣщо. Ако обичяте — стоятъ на расположението ви, защо то азъ слава Богу, такива болѣсти и нето имамъ; — истивки — а, да, по истивамъ по нѣкогашъ — по то е лѣсно — на ли имами балове, понаиграя са хубаво, разгорѣщѣхъ са, пия една чаша пунчъ — ето ти ма здрава; слава Богу друга болестъ непознавамъ освѣнъ сжклетата; Него го имахъ седемъ цѣли години.

Г-жя Дромелъ. Тѣжко и толкова бѣхте уженена.

Г-жя Блюте. Да, да, мъжъ ми бѣше добъръ, но малко нетърпеливъ, когито бѣше болничякъ — кое то бѣше май съкоги — то той мислеше и хортуваше само за болѣсть та си. Ви знаете, азъ имахъ само една роклица, и тогива трѣбва човѣкъ да позатваря очи те, и съ божия та милость му затворихъ негови те; сега трѣбва да го похваля, че умрѣ. Сега живѣя още уединено, приемамъ на два пѣтиѣ гостенки прѣзъ нѣделя та, ямъ само три пѣти изъ приятели те — но човѣкъ вижда баримъ хора, при всичко туй — тѣй да кажя — че нѣма какво ново да видимъ по хората.

Г-жя Дромелъ. Съ една дума, милата ми братовчедка е сега щастлива?

Г-жя Блюте. Много щастлива, защо то сѣмъ благодарна. Коги са сжбудя, зная ли веднѣжъ какъ ще прикарамъ деньтъ, отъ менъ по благодарна тогизъ нѣма.

Г-жя Дромелъ. Защо не земе примѣръ отъ Васъ вчуката ми съ козия си инатъ! ще ма направи да подлудѣя съ нея.